

[Kjær Rasmussen.]

men kun sige, at vi ikke kan acceptere, at et ministerium slår sig ned som grundspekulant, så lidt som vi er i stand til at acceptere, at andre er grundspekulanter. I det nævnte tilfælde greb grundsalget oven i købet ind i en allerede eksisterende byplan, så det var altså så uheldigt, som det overhovedet kunne være. Vi håber, det ikke er meningen, at man vil fortsætte på den måde. Man kan komme uden om forkerte dispositioner, dersom man først tilbyder kommunerne de arealer, som er til salg. Men jeg vil gerne spørge her til allersidst, om man i forsvarsministeriet har tanker om først at tilbyde det offentlige disse arealer til køb.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Ja, det kan vistnok siges, at der er en del forskel på den debat, der har været i dag, hvor vi opgiver en del af Københavns befæstning, og den debat, der fandt sted i en historisk periode, da man diskuterede, om man skulle have befæstningen af København. Det vil jeg helst udlægge som et tegn på fremskridt i forbindelse med klimaet også i folketinget omkring forsvarsspørgsmålet. Den historiske kendsgerning om det, debatten i sidste århundrede omkring Københavns befæstning førte til af modsætninger, siger vel også et og andet til os i dag om, hvor forsigtig man skal være med at lade et så centralt spørgsmål som forsvaret være afhængigt af en ganske bestemt ting, et ganske bestemt område. Den siger noget om, hvor forsigtig man skal være med at overdimensionere noget i en diskussion om beredskabet, der ikke kan være fuldstændig afgørende, men hvor det afgørende derimod vil være og må være, om der er en fælles vilje til at finde frem til et forsvar, og hvor man hele tiden søger at betragte effektiviteten som det afgørende, selv om dette måtte bevirke, at man må opgive ting, som man tidligere traditionelt har ønsket at bevare.

Jeg vil gerne takke for de meget kyndige og saglige indlæg, der har været her i dag, især fra de første fire ordførere. Jeg tror hr. Kurt Brauer ville blive lidt fornærmet på mig, hvis jeg sagde, hans indlæg var sagligt, men det er vel også lidt svært at kalde det sagligt, når taleren er imod hele det emne,

det drejer sig om. Når hr. Kurt Brauer har den opfattelse, at vi ikke skal have noget forsvar, kan jeg da godt forstå, at det må forekomme ham ganske uinteressant at drøfte, om det skal være det ene eller det andet sted.

Jeg lagde også mærke til, at hr. Kjær Rasmussen syntes, debatten var trist; det var noget af det første, hr. Kjær Rasmussen sagde. Jeg ved ikke, om hr. Kjær Rasmussen selv bidrog til at ændre den debatkaraktistik, han gav; jeg synes det måske ikke.

Der er ikke meget i disse to indlæg, jeg har at svare på, ud over, at hr. Kjær Rasmussen spurgte, om vi ville interessere os for, at offentlige myndigheder fik lejlighed til at erhverve de arealer, vi opgiver. Det kan jeg besvare bekræftende og kan i den forbindelse henvise til den forhandling, der finder sted med Københavns kommune vedrørende spørgsmål om opgivelse af militære arealer og anlæg i København. Jeg kan henvise til, at vi også har haft og forventer at få drøftelser med Århus kommune, og at jeg ganske naturligt har drøftelser med mine kolleger inden for regeringen herom, ikke mindst med undervisningsministeren, der jo har interesse for nogle af disse områder.

Til hr. Kurt Brauers nye spørgsmål om Rødovre voldterræn kan jeg blot sige, at jeg må svare på samme måde som sidst, vi drøftede det her i tinget; det vil hr. Kurt Brauer sikkert ikke opfatte som noget imødekommende svar.

Hr. Søgaard motiverede, hvorfor han fandt det rigtigt at få en drøftelse her i tinget. Han henviste navnlig til, at det var et spørgsmål, der kunne have interesse for befolkningen, selvfølgelig især for det personale, der er knyttet til forsvaret, og mente derfor, at det var rigtigt at tage en offentlig drøftelse om det. Det synes jeg også, og jeg vil gerne sige, at jeg ser meget gerne, at vi drøfter de spørgsmål, der vedrører det ministerium, hvor jeg virker, så ofte som muligt her i tinget, og så ofte, som der er brug for det, og jeg finder altså også — ikke mindst efter at have hørt hr. Søgaards eget indlæg — at der er meget rigtigt i at have denne debat her i dag.

Der blev stillet mig en del spørgsmål i forbindelse med klimaudvalgets betænkning, og hr. Søgaard henviste til, at jeg mente, hele opgaven med udflytning skulle